

KETTIL BRUUN SOCIETYN KESÄSYMPOSIUMI PORTOSSA

Tämänvuotinen Kettil Bruun Societyn epidemiologiasymposiumi oli järjestyksessään kahdeskymmenesensimmäinen ja sen pitopaikkana oli Porto. Kokoukseen oli ilmoittautunut peräti 191 osanottajaa 29 eri maasta, mikä on tähänastinen ennätys sekä osanottajamäärän että kotimaan osalta. Aivan kaikki eivät kuitenkaan saapuneet paikalle ja lisäksi neljäsosa osanottajista oli portugalilaisia, joista vain harvalla oli oma esitys. Näin ollen kokouksen ohjelmaan hyväksytyjen esitysten määrä jäi selvästi osanottajamäärää pienemmäksi eli 116 esitykseen. Määrä on toiseksi suurin Kettil Bruun Societyn historiassa.

Tutkimusraporttien esittelyjen ohella kokouksen ohjelmassa oli työryhmien työskentelyä sekä paneeli, jossa esiteltiin kansainvälisiin vertailuihin perustuvia tutkimusprojekteja. Ratkaisu heijastaa omalta osaltaan tutkimuksen ja tutkimuksen rahoituksen kansainvälistymistä sekä Kettil Bruun Societyn pyrkimyksiä pysyä tämän kehityksen mukana. Samaan teemaan liittyi Klaus Mäkelän ja Henk Garretsenin johtama keskustelutilaisuus, jonka aiheena oli eurooppalainen yhteistyö alkoholitutkimuksen alalla. Samaan asiakokonaisuuteen liittyivät myös Christoffer Tigerstedtin johtaman alkoholipolitiikka-työryhmän ja Jussi Simpuran johtaman juomatapa-työryhmän kokoontumiset.

Varsinaista kokousta edelsivät parin kansainvälisen pro-

jektin työtapaamiset sekä tavanomainen kokousta edeltävän sunnuntain didaktinen seminaari. Sen aiheena oli tänä vuonna paikallistason ehkäisyprojektien arviointi. Didaktisen seminaarin vetäjinä toimivat tänä vuonna Henk Garretsen ja Norman Giesbrecht.

Varsinaista kokousta edeltävien työryhmätapaamisten lukumäärän väheneminen edellisvuodesta oli KBS:n hallituksen päätöksen seurausta. Nämä tapaamiset olivat nimittäin edellisinä vuosina pyrkineet sekä lisääntymään lukumääräisesti että pidentymään ajallisesti siinä määrin, että ne alkoivat vaikuttaa pääkokouksen kulkuun: osa osanottajista kävi vain esikokouksissa tai poistui paikalta kesken pääkokousta. Kokouksen toiminnan kiinteyttämiseksi ja informaationvaihdon lisäämiseksi osa työryhmätapaamisista oli tänä vuonna sisällytetty varsinaisen kokouksen ohjelmaan. Mitä ilmeisimmin tehty ratkaisu oli oikea. Ainakaan palautekokouksessa ei – toisin kuin viime vuonna – kuultu työryhmätoimintaan liittyvää kritiikkiä.

Henk Garretsen, Hans van Oers ja Ien van de Goor Hollandin olivat vuoden 1993 epidemiologiasymposiumiin laatineet esityksen kesäsymposiumeissa esitettyjen papeerien sisällöstä. He totesivat tuolloin, että alkoholiongelmat ja juomatavat ovat olleet keskeisiä kiinnostuksen kohteita, joskin niiden suhteellinen osuus on ollut hieman pienenevään päin. Myös metodologi-

set kysymykset ja alkoholipolitiikka ovat saaneet osakseen merkittävää huomiota. Alkoholipolitiikkaa ja alkoholiasepteja käsittelevien esitysten osuus näytti pysyneen kutakuinkin ennallaan vuosina 1983–1992. Sen sijaan hoitoa koskettelevien esitysten osuus on ollut vähenemään päin. Oma-apuryhmät ja huumeekysymykset ovat saaneet osakseen lisääntyvää huomiota.

Esitysten luokittelu on ongelmallista ja hieman mielivaltaista. Silti voidaan todeta, että tänäkin vuonna alkoholihaittoja, juomatapoja ja alkoholipolitiikkaa käsitteleviä esityksiä oli runsaasti. Myös alkoholiasepteja, hoitoa, itseapua, itsemurhia, historiaa, liikennettä ja paikallistoimintaa koskevia esityksiä oli ainakin yhden istunnon verran. Naisia koskevia esityksiä oli viime vuoden tapaan yllättävän vähän. Sen sijaan nuoria koskevia oli erittäin runsaasti ja niiden määrä on ollut kasvussa viime vuosina. Puhtaasti metodologiaesityksiä oli vähän. Toisaalta raporttien metodologinen taso on selvästi noussut viime vuosien aikana. Todettakoon lopuksi, että eräs kokouksessa esitelty raportti tarkasteli alkoholia raamatun valossa. Ei liene yllätys, että raportin laatijoina olivat portugalilaiset.

Kokousjärjestelyt oli hoidettu erinomaisesti ja myös kokouskuri oli hyvä. Puheenvuorojen käyttäjät ovat omaksuneet kymmenen minuutin säännön ja puheenjohtajilla on riittävä arvovalta ja taito pitää

istuntojen kesto niille varatussa puolessatoista tunnissa. Menneiden aikojen ihanuutta haikailevien tulisi myös muistaa, että joskus anarkistinen vapaus johti melko kaoottisiin tilanteisiin. Lisäksi suuri osa kommentaattoreista näyttää tätä nykyä valmistelevan puheenvuoronsa kotimaassaan ja kommentoissa on nykyään aikaisempaa kriittisempi ja sa-

malla rakentavampi sävy.

Kokouksen aikana vaihtui myös Kettil Bruun Societyn presidentti ja puolet yhdistyksen hallituksesta. Norman Giesbrechtin toimikausi loppui ja presidentin virkaan astui Hildigunnur Ólafsdóttir Islannista, joka kuitenkin ei osallistunut Porton kokoukseen. Näin ollen varapresidentiksi valittu Henk Garretsen sai

kunnian toimia jäsenkokouksen ja hallitusten kokousten puheenjohtajana. Seuran sihteeri-taloudenhoitajana jatkaa Esa Österberg.

Ensi vuonna Kettil Bruun Society kokoontuu epidemiologiasymposiumiinsa Skotlannissa ja vuonna 1997 kokouksen pitopaikkana on Islanti.

ESA ÖSTERBERG

ICAA:N INSTITUUTTI TRIESTESSÄ

Kesäkuun toisella viikolla järjestettiin ICAA:n 39. kansainvälinen alkoholismien ehkäisy- ja hoitoinstituutti sekä 22. kansainvälinen huumeriippuvuuden ehkäisy- ja hoitoinstituutti Triestessä Italiassa. Paikalle oli kokoontunut toistasataa asiasta kiinnostunutta. Osanottajamäärä oli hieman odotettua pienempi, mikä selittyy pääasiassa siitä, että ICAA:n joka kolmas vuosi järjestettävä kongressi kokoontuu elokuussa San Diegossa; monet näyttävät valinneen Triesten sijasta Kalifornian.

Triesten instituuttien yleisteemana oli ”riippuvuuden käsittely – mitä toimenpiteitä, mihin hintaan”. Järjestelyistä vastasivat Triesten, Wienin ja Zagrebin yliopistot, paikalliset terveysviranomaiset sekä ICAA. Päävastuun kantoi professori Flavio Poldrugo Triesten yliopistosta.

Instituuttien työskentely tapahtui toisaalta yhteisistunnoissa ja toisaalta työryhmissä. Yhteisistuntojen teemoina oli-

vat mm. kansainvälinen yleiskatsaus, alkoholi- ja huumeet vankilaympäristössä, hoidon suunnittelu, toimeenpano ja evaluaatio, ehkäisyn vaihtoehdot, hoitohenkilökunnan ja sosiaalityöntekijöiden rooli, itseapuryhmät ja lainsäädännön rooli kysynnän vähentämisessä. Mielenkiintoisten esitysten joukosta jäi mieleen erityisesti itävaltalaisen M. Kunzen esitys tupakkariippuvuuden epidemiologisista ja terapeuttisista aspekteista, samoin ruotsalaisen L. Ramströmin esitys tupakkariippuvuuden hoidosta.

Työryhmätyöskentely on tärkeä osa instituuttien toimintaa ja monet työryhmät ovat varsin kiinteitä, joillakin on jopa omia kokouksia instituuttien välillä. ICAA on pyrkinyt antamaan työryhmille kasvavaa vastuuta yleisistuntojen teemojen suunnittelussa ja puhujien rekrytoinnissa. Triestessä työryhmien toimintaa tosin haittasi jonkin verran se seikka, että varsin monet ohjelmaan merkityt esitykset jäivät pitämättä, kos-

ka esitelmien pitäjät eivät ilmaantuneet paikalle. Osasyynä oli, että joillekin osanottajille ei ollut myönnetty viisumia.

Paikallisten järjestäjien kiinnostus alkoholismien ja huumeriippuvuuden hoitoa kohtaan tuli esiin näitä teemoja koskettelevien työryhmien aktiivisena toimintana. Mutta muutkin ryhmät, kuten esimerkiksi alkoholivalistus- ja alkoholipoliitikka-ryhmä olivat aktiivisia. Itse asiassa osanottajien vähäisellä määrällä oli positiivinen vaikutus: esityksille voitiin antaa enemmän aikaa, ja silti aikaa jäi runsaasti myös esitysten herättämälle keskustelulle. ICAA-instituuteissa keskustelun merkitys on varsin tärkeä. Osanottajina on mm. tutkijoita, poliitikkoja, virkamiehiä ja käytännön hoitotyötä tekeviä henkilöitä, joten yhteisymmärryksen löytäminen ja tiedonvälittyminen ei aina käy käden käänteessä.

SALME AHLSTRÖM